

ENTREVISTA A LAURA MINTEGI

(novembre 2015)

Etiquetes temàtiques: Educació, Euskera, Feminisme, Periodisme, Política

Introducció biogràfica: Laura Mintegi és escriptora. Llicenciada en Història i Doctora en Psicologia. Des del 1981 és professora del Departament de Didàctica de Llengua i Literatura de la Universitat del País Basc (UPV/EHU).

Des del 2004 presideix el Club Euskal PEN, la branca basca del PEN Club Internacional (Associació internacional d'escriptors per la llibertat d'expressió). L'any 2006, la Euskaltzaindia (Reial Acadèmia de la Llengua Basca) la va nomenar acadèmica.

Va participar a les llistes d'Herri Batasuna per les eleccions al Parlament europeu. Candidata la Senat per Amaiur i per les eleccions del 2012 candidata a la presidència del Govern Basc per la coalició Euskal Herria Bildu. Va fer de portaveu de la coalició fins el juliol del 2014 que va anunciar que deixava el seu ascó per retornar a la seva tasca acadèmica.

Breu introducció al tema: La Laura ens parla de l'educació imposada, del coneixement i de la curiositat, però també ens parla sobre la lluita d'un poble i la supervivència de l'Euskera.

L'educació com a productora de subjectes que formin part de l'engranatge del sistema neoliberal.

L'educació com a problema de la societat i no només com un problema de «mestres i educadors».

L'educació com a generadora de persones que desenvolupin curiositat intel·lectual i siguin capaces d'arribar a consensos malgrat les diferències ideològiques.

El paper de la iniciativa privada per la pervivència de l'Euskera.

La construcció social de dona i la seva manifestació a l'hora d'enfrontar-nos al món.

Preguntes i/o material:

1) L'educació pública ha de garantir l'accés universal a la formació acadèmica obligatòria. Laura Mintegi és ferma defensora de l'ensenyament públic; però aquí ens parla de la necessitat que la defensa de l'euskera estigui en mans privades...es malfia d'un Estat espanyol centralista i que busca una educació elitista i restrictiva feta amb diners públics. Que us suggereix aquest punt de vista? Creieu més encertat aquesta aportació o la manera seria lluitar per aconseguir els fons públics i garantir-ho des de l'educació pública? Aquest finançament «privat» no provoca i allunya la llengua i amb ella la identitat basca de les classes socials més desfavorides i que compten amb menys recursos econòmics familiars? Aquesta manera de fer, no és també elitista i restrictiva?

2) Penseu que el sector de la docència es troba sol davant les exigències de formació intel·lectual i social de la infància i la joventut? Creieu que el sistema educatiu facilita la participació de famílies i comunitat de la gestió dels centres escolars i d'ensenyament? Quin, penseu, que hauria de ser la fita del sistema a nivell de gestió, veieu viable l'autogestió dels centres educatius? Veieu possible que les escoles obrin les portes a aportacions de persones, entitats i grups de la comunitat per assumir entre totes la formació integral dels infants?

3) Que en penseu sobre la construcció femenina d'una manera de ser i actuar com a resposta a una societat que condiona política, personal i socialment i agredeix a la dona des del minut zero de la seva existència. Esteu d'acord? Que en penseu? Podríem ser d'altra manera si no se'ns condicionés la nostra educació al fet de ser «marcades» com a dones des del moment mateix del naixement?